

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716211139
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716211139.5

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu OSPEN s.r.o., IČO: 25 262 823, so sídlom Hradecká 1383, 535 01 Přelouč, ČR, právne zastúpeného JUDr. Martinem Michňákem, usadeným euroadvokátom, so sídlom Mlynské Nivy 61/A, 825 18 Bratislava, SR, proti žalovanému B. C., G.. XX.XX.XXXX, E. K. K., A., o zaplatenie 1.465,62 Kč s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 06.09.2016, ktorá bola doručená súdu dňa 16.09.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.465,62 Kč so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 02.03.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka mu bola postúpená Českou spořitelnou, a.s., IČO: 45 244 782, so sídlom Olbrachtova 1929, 140 00 Praha 4, ČR, ktorá bola pôvodným veriteľom žalovaného. Predmetná pohľadávka vznikla z nepovoleného debetného zostatku na peňažnom účte žalovaného. Žalovanému bol pôvodným veriteľom zriadený peňažný účet na základe Zmluvy o osobnom účte zo dňa 15.08.2011 (ďalej len „zmluva o osobnom účte“), číslo účtu: 2276228013/0800. Podľa článku 10.6 (Dostatočná výška zostatku) Všeobecných obchodných podmienok Českej spořitelne a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“) klient je povinný udržiavať na platobnom účte peňažné prostriedky v takej výške, aby postačovali ku krytiu platobných transakcií podľa jeho príkazov a ku krytiu jeho záväzkov voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o platobnom účte a súčasne neklesli pod výšku minimálneho zostatku stanoveného pre takýto účet bankou. Žalovaný porušil toto ustanovenie všeobecných obchodných podmienok tak, že najneskôr ku dňu 01.03.2013 bol na jeho účte evidovaný nepovolený debetný zostatok vo výške 1.465,62 Kč. Pretože žalovaný na písomné upomienky pôvodného veriteľa nereagoval a nepovolený debetný zostatok neuhradil, listom zo dňa 04.03.2013 ešte pôvodný veriteľ žalovaného informoval o vypovedaní zmluvy o osobnom účte a dohôd o službách súvisiacich s týmto účtom, o odstúpení od dohody o vydaní a používaní platobných kariet, o zmene bankového spojenia pohľadávky, a vyzval žalovaného k okamžitej úhrade nepovoleného debetného zostatku. Ku dňu 01.03.2013 došlo k uzavretiu tohto účtu, a tohto istého dňa bola dlžná čiastka vo výške 1.465,62 Kč spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 11,91 Kč pripísaná na ťarchu nanovo založeného evidenčného účtu pohľadávok z nepovolených debetných zostatkov č. 4662713833. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2013 sa stal vlastníkom predmetnej pohľadávky. O postúpení pohľadávky bol žalovaný vyzvaný listom označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorý bol zaslaný žalovanému dňa 05.12.2013. Žalovaný nepovolený debetný zostatok neuhradil, preto podal voči nemu žalobu na súd, keď okrem zaplatenia sumy 1.465,62 Kč sa žalobou domáhal i zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy odo dňa 02.03.2013 do zaplatenia, keďže dňa 01.03.2013 došlo k uzavretiu účtu žalovaného, a tohto dňa dlžná čiastka

bola pripísaná na ľarchu novozaloženého evidenčného účtu pohľadávok z nepovolených debetných zostatkov.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd rozhodol platobným rozkazom č.k. 14Csp/49/2016-68 zo dňa 07.11.2016, ktorý sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk.

3. Preto súd uznesením č.k. 14Csp/49/2016-81 zo dňa 13.02.2017 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu.

4. Po zrušení platobného rozkazu súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 30.03.2017, ktorého sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, tento bol na pojednávanie predvolaný riadne a včas, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil elektronickým podaním zo dňa 21.03.2017, ktoré bolo doručené súdu tohto istého dňa, nepožiadaval však zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania, súhlasil s prejednaním a s rozhodnutím v neprítomnosti žalobcu, ako dôvod neúčasti uviedol hospodárnosť konania. Žalovaný sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na toto pojednávanie bol predvolaný riadne a včas fikciou doručenia podľa § 106 ods. 3 CSP podľa ktorého, ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy ak sa adresát o tom nedozvie. Žalovaný neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadaval zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie potom súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovaného, keď pri tom prihladol na vykonané dôkazy.

5. Na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca k žalobe, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, preto ju zamietol v celom rozsahu.

6. Žalovaný bol v konaní nečinný, nepredložil súdu žiadne dôkazy a ani neoznačil žiadne dôkazy na vykonanie.

7. Na základe Zmluvy o osobnom účte zo dňa 15.08.2011 (ďalej len „zmluva o osobnom účte“) zo dňa 15.08.2011 bol žalovanému Českou spořitelnou, a.s., IČO: 45 244 782, so sídlom Olbrachtova 1929, 140 00 Praha 4, ČR (ďalej len „pôvodný veriteľ“) zriadený osobný účet číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, keď neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o osobnom účte boli Všeobecné obchodné podmienky České spořitelny a.s. (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“), z ktorých z článku 10.6 (Dostatočná výška zostatku) vyplýva, že žalovaný bol povinný udržiavať na platobnom účte peňažné prostriedky v takej výške, aby postačovali ku krytiu platobných transakcií podľa jeho príkazov a ku krytiu jeho záväzkov voči banke, vyplývajúcich zo zmluvy o platobnom účte a súčasne neklesli pod výšku minimálneho zostatku stanoveného pre takýto účet bankou (viď článok 10.5 všeobecných obchodných podmienok). Z článku 10.5 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že banka je oprávnená stanoviť ako jednu z podmienok pre zriadenie a vedenie platobného účtu vloženie základného vkladu a udržiavanie minimálneho zostatku na platobnom účte. Z článku 10.7 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že ak klientovi vznikne debetný zostatok na platobnom účte, je banka oprávnená vyrovnáť tento debetný zostatok z prostriedkov došlých na platobnom účte i bez ďalšieho príkazu klienta. Pokiaľ vzniknutý debetný zostatok nemožno vyrovnáť týmto spôsobom, je klient povinný tento debetný zostatok vyrovnáť na prvé požiadanie banky. Z článku 39. všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že právne vzťahy medzi klientom a bankou upravené týmito všeobecnými obchodnými podmienkami sa riadia právnym poriadkom Českej republiky.

8. Žalobca v konaní predložil i úplný výpis z osobného účtu žalovaného č. 2276228013/0800, a to za obdobie od založenia účtu t.j. od 15.08.2011 do 01.03.2013 (č.l. 13-45 spisu), z ktorého vyplýva, že ku dňu 01.03.2013 na tomto bol vykazovaný pôvodným veriteľom debetný zostatok 1.465,62 Kč s tým, že v uvedený deň došlo pôvodným veriteľom k uzatvoreniu tohto účtu, pričom táto suma bola pripísaná na ľarchový nanovo založený evidenčný účet pohľadávok z nepovoleného debetného zostatku č. 46627138733, ktorý bol založený pôvodným veriteľom, keď okrem sumy 1.465,62 Kč na tento ľarchový účet bola pripísaná i suma 11,91 Kč, ktorá predstavovala vyčíslený „úrok z omeškánia“, keď takto celkom

bola pripísaná čiastka 1.477,53 Kč, ako to vyplýva z Obratovej histórie evidenčného účtu pohľadávky spracovaného pôvodným veriteľom dňa 05.12.2013 (č.l. 46-47 spisu).

9. Pôvodný veriteľ výzvou k zaplateniu pred podaním žaloby, výpoveďou zo zmluvy, odstúpením od dohody o vydaní a používaní platobných kariet zo dňa 04.03.2013, žalovanému oznámil, že ku dňu 01.03.2013 previedol svoju pohľadávku z osobného účtu žalovaného na evidenčný účet pohľadávok banky z nepovolených debetných zostatkov, ktorú vyčíslil na sumy 1.477,53 Kč pozostávajúcu z istiny 1.465,62 Kč a z vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 11,91 Kč. Žalobca v konaní preukázal i doručenie tejto výzvy žalovanému.

10. Dňa 27.11.2013 bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom a žalobcom Zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej súčasťou bola i príloha, keď z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca je vlastníkom predmetnej pohľadávky, ktorá bola predmetom tohto postúpenia, keď pôvodný veriteľ Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2013 túto skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca preukázal aj doručovanie tohto oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému.

11. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca je spoločnosťou so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, ako aj záväzkový vzťah, z ktorého žalobca uplatňuje nárok (zmluva o osobnom účte), bol uzavretý mimo územia Slovenskej republiky podľa právneho poriadku Českej republiky, keď i z všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o osobnom účte, konkrétne z článku 39. (Rozhodné právo, jazyková verzia) vyplýva, že právne vzťahy účastníkov zmluvného vzťahu sa mali riadiť a riadia sa právnym poriadkom Českej republiky, čo si účastníci zmluvného vzťahu zvolili. Súd preto skúmal, či je vo veci daná právomoc slovenského súdu. Základnou normou, podľa ktorej sa posudzuje právomoc slovenského súdu v konaniach s medzinárodným prvkom je Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len MPS).

12. Podľa § 2 MPS, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ ustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

13. Určovanie právomocí súdov vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade určuje Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel 1).

14. Podľa čl. 1, bod 1 Brusel 1, toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu.

15. Podľa čl. 16, bod 2 Brusel 1, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

16. Podľa čl. 59, bod 1 Brusel 1, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

17. Podľa § 14 CSP, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

18. Na základe citovaných noriem je daná právomoc tunajšieho súdu konať o žalobe žalobcu, ako aj miestna príslušnosť tunajšieho súdu konať o žalobe žalobcu, nakoľko žalovaný má trvalý pobyt, ako aj bydlisko v obvode tunajšieho súdu. Jedná sa o spotrebiteľský záväzkový vzťah na základe zmluvy o osobnom účte, kde žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ. Jedná sa o občana SR, ktorý má bydlisko v obvode tunajšieho súdu.

19. V ďalšom súd zisťoval právnu úpravu, ktorá sa má použiť na prejednávajúcu vec. Určovanie rozhodného práva pre záväzkové vzťahy vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade (zmluva zo dňa 15.08.2011) určuje Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.06.1980 (Dohovor), ku ktorému pristúpila Česká republika i Slovenská republika (oznámenie MZV SR č. 474/2006 Z.z.).

20. Podľa čl. 1 ods. 1 Dohovoru, ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom.

21. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo jej časť.

22. Podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru, tento článok sa uplatní na zmluvy, ktorých predmetom je dodávka tovaru, alebo poskytnutie služieb osobe ("spotrebiteľ") na účel, ktorý nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, ako aj na zmluvu o poskytnutí úveru na tento účel.

23. Podľa čl. 5 ods. 2 Dohovoru, bez ohľadu na ustanovenia článku 3 nemôžu účastníci zmluvy svojou voľbou práva zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú imperatívne normy štátu jeho obvyklého pobytu:

- ak uzavretiu zmluvy predchádzala osobitná ponuka alebo reklama v tomto štáte a spotrebiteľ podnikol v tomto štáte všetky kroky potrebné z jeho strany na uzavretie zmluvy, alebo
- ak druhý účastník zmluvy, alebo jeho zástupca prevzal v tomto štáte objednávku spotrebiteľa, alebo
- ak ide o kúpnu zmluvu a spotrebiteľ cestoval z tohto štátu do iného štátu a tam zadal objednávku, za predpokladu, že cestu spotrebiteľovi zabezpečil predávajúci s cieľom podnietiť spotrebiteľa, aby si tovar kúpil.

24. Podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru, bez ohľadu na ustanovenia článku 4 sa pri absencii voľby rozhodného práva podľa článku 3 zmluvy uzavreté za okolností uvedených v odseku 2 tohto článku spravujú právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa.

25. V tomto prípade súd po preskúmaní zmluvy konštatuje, že táto bola uzavretá „podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a zákona o platobnom styku“, platného v Českej republike, k uzavretiu zmluvy došlo na území ČR, jedným z účastníkov - veriteľom bola banka so sídlom na území ČR, pričom súd z okolností prípadu nezistil možnosť postupovať podľa čl. 5 ods. 2, 3 Dohovoru, a preto sa na tento právny vzťah vzťahuje hmotné právo Českej republiky, keď aj z čl. 39 všeobecných obchodných podmienok pokiaľ ide o dojednanie rozhodného práva platí v tomto prípade v zmysle zmluvných dojednaní strán zmluvy právny poriadok Českej republiky.

26. Súd vlastnou činnosťou z portálu právnych predpisov „ASPI“ zistil nasledovný právny stav platný v Českej republike ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 15.08.2011:

27. Podľa § 52 ods. 1 z. č. 40/1964 Sb. Občanský zákoník (v platnom znení v čase uzavretia zmluvy - ďalej len „OZ“) spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel. Podľa ods. 2 dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti. Podľa ods. 3 spotřebitelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

28. Podľa § 55 ods. 1 OZ, smluvní ujednání spotřebitelských smluv se nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele. Spotřebitel se zejména nemůže vzdát práv, které mu zákon poskytuje, nebo jinak zhoršit své smluvní postavení. Podľa ods. 2 ujednání ve spotřebitelských smlouvách ve smyslu § 56 se považují za platná, pokud se spotřebitel nedovolá jejich neplatnosti (§ 40a). Ovlivňuje-li však takové ujednání přímo i další ujednání smlouvy, může se spotřebitel dovolat neplatnosti celé smlouvy. podľa ods. 3 v pochybnostech o významu spotřebitelských smluv platí výklad pro spotřebitele příznivější.

29. Nemali by byť žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a žalovaným ako spotrebiteľom tejto služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu, a že sporný vzťah sa má posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). V súlade so štandardnou judikatúrou ESD (t.č. už aj slovenských súdov) je súd povinný poskytnúť spotrebiteľovi ochranu ex offio (viď napr. rozsudok ESD č. C 397/11 Joros).

30. Podľa § 261 ods. 1 OBZ, tato část zákona upravuje závazkové vztahy mezi podnikateli, jestliže při jejich vzniku je zřejmé s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se týkají jejich podnikatelské činnosti. Podľa ods. 3 písm. d/ Touto částí zákona se řídí bez ohledu na povahu účastníků závazkové vztahy ze smlouvy o prodeji podniku nebo jeho částí (§ 476), smlouvy o nájmu podniku (§ 488b), zástavní právo

k obchodnímu podílu (§ 117a), smlouvy o úvěru (§ 497), smlouvy o kontrolní činnosti (§ 591), smlouvy zasílatelské (§ 601), smlouvy o provozu dopravního prostředku (§ 638), smlouvy o tichém společenství (§ 673), smlouvy o otevření akreditivu (§ 682), smlouvy o inkasu (§ 692), smlouvy o bankovním uložení věci (§ 700), smlouvy o běžném účtu (§ 708) a smlouvy o vkladovém účtu (§ 716).

31. Podľa § 708 ods. 1 z.č. 513/1991 Sb. Obchodní zákonník (v platnom znení v čase uzavretia zmluvy - ďalej len „OBZ“), smlouvou o běžném účtu se zavazuje banka zříditi od určité doby v určité měně účet pro jeho majitele, přijímat na zřízený účet peňažní prostředky, vyplácet z něj peňažný prostředky nebo z něj či na něj provádět jiné platební transakce.

32. Ustanovenia o záväzkových vzťahoch podľa Obchodného zákonníka sa prednostne používajú v záväzkových vzťahoch medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Môžu byť použité aj na iné záväzkové vzťahy výslovne uvedené priamo v Obchodnom zákonníku (tzv. „absolútne obchodné vzťahy“), prípadne na základe dohody zmluvných strán podľa § 262 OBZ. Presadzovanie však obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na to, že ide o zmluvu o bežnom účte a teda tzv. „absolútny obchod“, je argumentačne zjednodušené. Súdom prináleží súdna kontrola spotrebiteľských zmlúv a dokonca aj abstraktná súdna kontrola s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprímerané zmluvné podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a tak naplniť cieľ citovanej smernice. V prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník ČR), ak aplikáciou konkrétneho zákonného ustanovenia, by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Takýto výklad zákona považoval za ústavne konformný aj ÚS SR (uznesenie ÚS SR I. ÚS 402/2013). Z uvedených dôvodov je v súdnej veci potrebné na právny vzťah aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ČR o spotrebiteľských zmluvách, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o bežnom účte, t.j. ku dňu 15.08.2011.

33. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až 110). K promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.

34. Podľa § 101 OZ, pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.

35. Z ustanovenia § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. v znení z. č. 102/2014 Z. z. vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolával. Táto norma má aj procesnú povahu a citované ustanovenie § 5b nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 (čl. XIV). Súdny Slovenskej republiky sú preto povinné skúmať ex offa aj prípadnú otázku premlčania či iné nároky spotrebiteľa, na ktoré sa inak vyžaduje, aby si ich účastník v konaní pred súdom uplatnil sám.

36. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o osobnom účte bola uzatvorená dňa 15.08.2011, keď má povahu ako súd už dôvodí spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný mal pri jej uzatvorení postavenie spotrebiteľa, keďže podľa zmluvy o osobnom účte sa banka zaviazala zriadiť pre žalovaného osobný účet a viesť tento účet a v súvislosti s vedením tohto účtu poskytovať žalovanému ďalšie bankové služby. Žalovaný sa v zmysle zmluvy o osobnom účte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky banky, zaviazal mať na svojom osobnom účte ku krytiu platobných transakcií podľa jeho príkazu a ku krytiu jeho záväzkov voči banke vyplývajúcich z tejto zmluvy dostatok finančných prostriedkov s tým, aby tieto neklesli pod výšku minimálneho zostatku stanoveného pre takýto účet bankou, tak ako to vyplýva z čl. 10.6 týchto všeobecných obchodných podmienok. Typovo zmluva o osobnom účte bola uzatvorená podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka ČR, ale ako súd už dôvodí, nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, podrobujúc ju súdnej kontrole z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa, pokiaľ ide o jednotlivé otázky, ktoré podľa dualistickej právnej úpravy boli upravené odlišne, na ich riešenie bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ČR. Žalovaný porušil svoj záväzok vyplývajúci z čl. 10.6 všeobecných obchodných podmienok, keď na svojom osobnom účte nezabezpečil dostatok finančných prostriedkov ku krytiu platobných transakcií podľa jeho príkazu a ku krytiu jeho záväzkov voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o platobnom účte, keď najneskôr ku dňu 01.03.2013 banka na jeho účte evidovala nepovolený debetný zostatok vo výške

1.465,62 Kč, ako uvádzal žalobca v žalobe, čo tiež doložil výpisom z osobného účtu žalovaného za obdobie od 15.08.2011 do 01.03.2013. V súdnej veci žalobca podal žalobcu na zaplatenie tejto sumy dňa 16.09.2016. Ustanovenie § 5 b Zákona č. 250/2007 Z.z. v znení Zákona č. 102/2014 Z.z., platného na území SR, je normou, ktorá má aj procesnú povahu. Súd Slovenskej republiky sú v zmysle tohto zákonného ustanovenia povinné skúmať ex offa aj prípadnú otázku premlčania, teda či nárok zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný, ak žalovaným je spotrebiteľ, a to bez ohľadu na to, či tento v konaní vzniesol námietku premlčania, alebo ju nevzniesol.

37. V súdnej veci žalobca podal žalobu na súde dňa 16.09.2016, debetný zostatok na osobnom účte žalovaného vo výške 1.465,62 Kč bol vykazovaný už ku dňu 01.03.2013, keď potom nárok žalobcu na úhradu týchto finančných prostriedkov z titulu debetu na osobnom účte žalovaného je premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá márne uplynula dňa 01.03.2016. Napriek tomu, že žalovaný námietku premlčania nevzniesol, súd na premlčanie tohto nároku žalobcu prihliadol, nakoľko žalovaný má postavenie spotrebiteľa a nakoľko ustanovenie § 5 b Zákona č. 250/2007 Z.z., má procesnoprávnu povahu.

38. Nakoľko nárok žalobcu je premlčaný, nebolo ho možné priznať, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorých, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

41. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).